

Verslag van de clubavond op 14 februari 2023.

Gasten: Kees Tervoort en Cor van der Plaat.

Onderwerpen van de avond:

- 1: 1-minuutfilms
- 2: Het schrijven van een verhaal
- 3: 3-puntbelichting.

Kees Tervoort begint zijn betoog met het geven van een definitie van een 1-minuut film.

Een 1-minuut is de tijd vanaf het eerste beeld tot het laatste beeld. Niet meer en niet minder.

Het maken van de film begint met het schrijven van een synopsis. Hierin staat het verhaal van de film. Daarna wordt het scenario geschreven. Hierin wordt de film in scènes geschreven. Wat krijg je te zien, wat is het verhaal. De film hoeft geen chronologisch verhaal te zijn. Scènes kunnen bv. een flashback zijn. Een handigheidje is het maken van kaartjes met de verschillende onderdelen van de film. Probeer ook eens een storyboard te maken. Van elke scène wordt een miniatuurtekeningetje in een tijdlijn geplaatst. Gebruikt men meerdere lagen, dan kunnen bv. gegevens over, van, voor de beeldduitsnede en de belichting worden toegevoegd.

Verandert de tijd of de locatie, dan heb je een nieuwe scène.

Ook belangrijk is een opnameplan. Hierin wordt een overzicht gegeven van het plaatsen van verschillende scènes op de

opnamelocatie. Door dit van tevoren te plannen wordt veel tijd bespaard tijdens de opnamen. Voor de spelers is dit erg lastig, want zij hebben zich hierin niet verdiept. Hier drukt een zware taak op de regisseur.

Nu is het tijd voor een cameraplan, waarbij de film wordt uitgewerkt in shots. De positie van de camera wordt in de scène getekend. Daaromheen worden de acties geschreven.

Tijdens het opnemen van de film moet rekening worden gehouden met het creëren van mogelijkheden om later bij de montage verschillende scènes in elkaar te laten overvloeien.

Bij de opnames kan men dat realiseren door van bv. twee opvolgende scènes in het draaiboek de hele scènes op te nemen en apart een korte scène te maken van het einde van het eerste deel en het begin van het tweede deel.

Deze opnamen kan men gebruiken om de overvloeier te monteren die toch net even anders is als de twee opname-delen aan elkaar te plakken.

Men kan ook variatie brengen door aansluitende scènes uit verschillende invalshoeken te filmen.

Licht:

Licht is een onderdeel van ons leven. We zien kleuren.

Licht zorgt ervoor dat we elkaar zien. Dat is verlichten.

Belichten is een actie om sfeer te creëren.

Over licht moet je nadenken. Helder zonlicht is 5600 Kelvin.

We zien dit licht als blauw.

Het licht van een Halogeenlamp is 3200 Kelvin. Wanneer zien we de meest echte kleur?

Om met een camera iets wit te filmen moet je een “witje” maken. Hierbij film je een wit object en dan zeg je tegen de camera “Dit is Wit”.

Belichten is sfeer creëren m.b.v. licht.

Beeld zorgt voor 20% van de emotie, geluid voor 80%.

Drie-puntbelichting:

De avond wordt afgesloten met een demonstratie van drie-puntbelichting. Allereerst wordt met behulp van bestaande filmbeelden getoond dat bij drie-puntbelichting een gezicht met twee lichtbronnen, beide ca. 45 gr. links en rechts t.o.v. de denkbeeldige lijn door het midden van het beeld wordt belicht. Dit geeft een volledig symmetrisch uitgelicht gezicht.

Veranderen we de invalshoeken van b.v. 20 gr. links en 70 gr. rechts t.o.v. de denkbeeldige lijn door het midden van het beeld, dan zien we een fel verlichte linker wang en een meer naar achter verlichte rechter wang van de persoon.

In beide gevallen zien we het achterhoofd van de persoon in het duister. Gebruiken we nu een derde lamp die buiten beeld het achterhoofd belicht. Het onderwerp wordt nu rondom belicht.

In vaktermen wordt gezegd “Het onderwerp komt los van de achtergrond”.